

Carsten Lührs, son till disponenten vid Säbyholms sockerfabrik med samma namn och hans hustru Martha Månsson, var född 1916, blev student vid Landskrona högre allmänna läroverk 1934, utexaminerades som civilingenjör vid tekniska högskolan 1939, och, väljande faderns yrke, fick han anställning, som assistent vid en av Sv. Sockerfabrik AB:s fabriker. Sådan var den raka och målmedvetna linje, ~~som~~ ^{han} utstaka för sin levnadsbana. Väl rustad för sitt kall genom sin praktiska och teoretiska begåvning, omtyckt av alla, med vilka han kom i beröring, uppburen av förmän och kamrater låg livet till synes ljus för honom till dess att det sjukdomsfrö, som under en lång och ansträngande beredskapstjänstgöring angripit honom, visade sig mer och mer elakartat och slutligen bröt ner hans motståndskraft. Annandag Påsk slutade han ^v sina dagar. Vi deltaga alla med hans ~~moder~~ moder och ung maka i deras sorg. Människoord ha här så föga att säga till tröst.

katastrof innebar. Jag skall heller icke söka skildra, vilket mått sinnesstyrka, uthållighet och livsvilja det fordrades av den efterlevande maken att hålla samman hemmet med dess barnskara och trots ny oanade svårigheter bevara firmanamnet W. Fritsch, så att det kunde ras vidare av en älskad son.

Hennes sista år, sedan barnen lämnat hemmet, präglades av stil vemod. Den kärleksfulla omtanke, hon alltid ägnat sina närmaste, ~~ut~~ utsträcktes med åren till allt innerligare deltagande i andras gläd eller sorg. Ett blott allvar och stilla förbidan präglade hennes umgängelse under avtynandets sista år. Det ljus och den värme, som hon i livstiden spred över sin omgivning, vilar välsignelserikt över hennes minne. Hennes dödsdag blev den 5 april i hennes 69:de år.

Låta vi sedan minnets strålkastare ett ögonblick belysa bilden av den andre gillesmedlemmen, som ~~lämnade~~ lämnat oss, stå vi plötsligt inför något, vars meningslöshet synes oss oförklarlig, en naturens disharmoni, som vi icke förstå.